

Úvod ▶ Články ▶ Odskoky aneb „Věčný student“ aneb vyplatí se poslouchat intuici?

Odskoky aneb „Věčný student“ aneb vyplatí se poslouchat intuici?

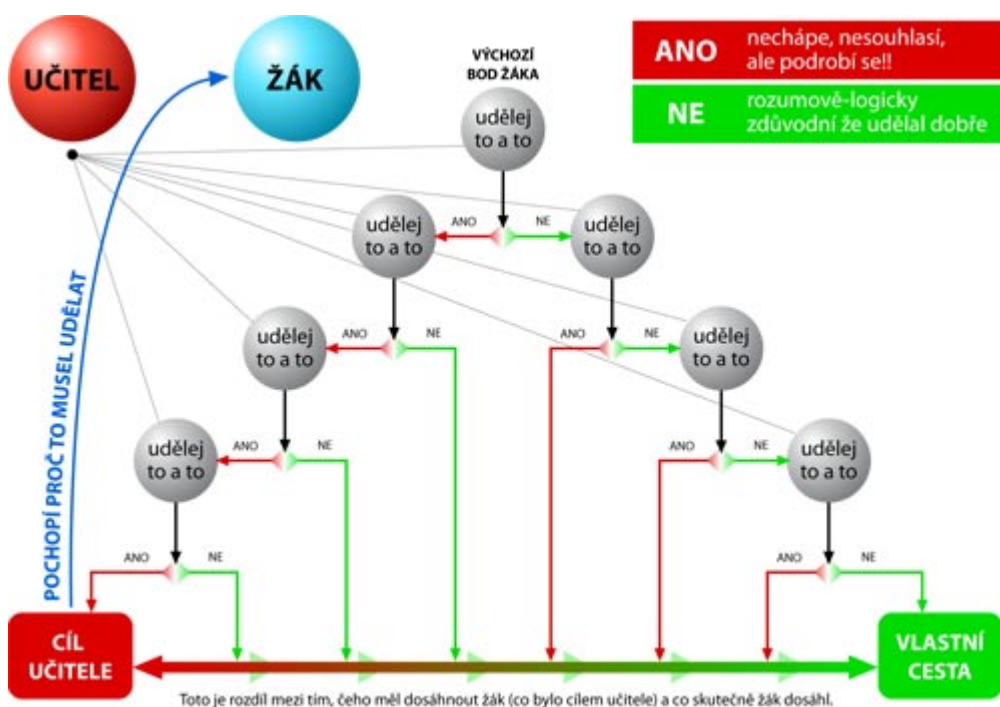
Hodnocení uživatelů: 0 / 5   Hodnoťte prosím

Můžete si to obrazně představit že stojíte na nástupišti a čekáte na vlak. Vlak má hlášené zpoždění. Potkáte „entitu“ např. člověka, který vám řekne, že Váš vlak jede z jiného nástupiště. Vy si řeknete co je to za blbost, vždyť je zde na tabuli jasně napsáno, že vlak Praha-Prčice jede z tohoto nástupiště a zůstanete stát a čekáte na „svůj“ vlak. Může se také stát, že Vám rozum říká, to samé co v předchozím případě, ale „něco“ vám nedá se na to jiné nástupiště podívat. Co tam najdete je vlak „jinam“. Také se může stát, že se prostě seberete a jdete na druhé nástupiště, poněvadž Vám „něco“ velí, že tak máte udělat. V prvním případě dojedete do jiné stanice než v následujících dvou případech.

Vy si můžete potom „vnitřně“ porovnat „kvalitu“ přijímaných informací a rozvoj Vašeho poznání, Váš rozvoj.

Na základě předchozích cvičení – meditací popsaných v našich článcích (www.cestaducha.cz) si můžete vypěstovat spojení Fyzické tělo-Duch. V tomto stavu můžete lépe vnímat „signály“ svého Ducha (např. formou intuice), které Vás upozorňují (varují) na vnímané (přijímané) informace a na postup vašeho vývoje (myšleno, zda jdete v souladu s Duchem či ne).

Až potud je vše v relativním pořádku a o nic světoborného se nejedná. Podívejme se proto „pod lupou“ na situaci, kdy dochází ke kontaktu s „Učitelem“ a k přijímání informací – viz. následující schéma. Dále v textu vysvětlíme princip.

Princip „získání“ učitele jsme si vysvětlili. Učitel Vám dává první doporučení - symbolizuje ho první čtvereček „Udělej to a to“ na hoře v „grafu“ = výchozí bod. A od této chvíle se začnou dít závažné změny. Pokud se rozhodnete (symbol kosočtverce s otazníkem), že ANO, začnete se pohybovat směrem k záměru učitele, tj. doleva v grafu. Pokud se rozhodnete NE, začnete se pohybovat směrem doprava v grafu. Ať jste, kde jste, vždy se můžete pohybovat buď doleva nebo doprava v grafu. Např. pokud již jste v posledním „čtverečku“ vpravo můžete se ještě pohybovat doleva a překonat „vzdálenostní“ rozdíl. Jak je vidět je vzdálenostní rozdíl od „cíle učitele“ větší než ve „výchozím bodě“. Ale také se Vám může stát, že nenajdete sílu „jít směrem doleva v grafu“ (strach, lpění a ostatní jiné bloky) nebo se Vám vlastní cesta zalíbí natolik (např. získání nových schopností: léčení, jasnovidnosti, kontaktu s civilizací z budoucna apod.), že ji nebudete chtít opustit. Člověk může být uchvácen svými „novými“ schopnostmi, že se dál nerozvíjí a začne ve své velikosti podnikat v této řekněme „nové oblasti“. Začne se rozvíjet pouze v této nové oblasti/schopnosti. Možnosti dalšího všeobecného rozvoje „jdou kolem“ žáka poněvadž se mu již zdají nepodstatné, když teď vlastní mimořádné schopnosti a je jimi ohromen. Žák se pravděpodobně již nikdy nedozví (poněvadž se nerozvíjí všemi směry), že daná nová oblast/schopnost je zase jenom chytákem jak zabřednout do „detailů“. Takto by se dal zjednodušeně vysvětlit princip „odchytávaje/odchytávání“. Odchytávač je potom ta entita, energie atd., která propůjčuje ony „zázračné“ schopnosti.

(Je paradoxní jak s málem se člověk spokojí.) Ve své podstatě se dá zjednodušeně říci, že lidé dělají vše za účelem ohromit okolí, získat obdiv, moc atd. Slouží tak svému Egu a ani si to v opojení neuvědomují.

V opačném případě, kdy student postupuje v grafu směrem doleva, tedy volí volbu ANO, mnohdy ani neví co je smyslem/účelem daného úkolu a mnohdy mu to nejde na rozum nebo je zásadně proti, ale podřídí se. Postupně jak prochází jednotlivými úkoly a získává zkušenosti/prožitky mu dojde nebo také ne, co bylo smyslem těchto úkolů (někdy to může být i 2 roky časový rozdíl než se dovtípíte).

Nejdůležitější a zároveň kámen úrazu je vnitřní pocit, kdy se rozhodujete ANO – NE. Jak přijímat signály, kdo mi radí. Rozum? Je rozum nástrojem EGA nebo Ducha? Právě teď mi radí Duch? Kde mám jistotu, že mi radí Duch a správně? Nemanipuluje se mnou učitel, jistě chce založit sektu a donutit mě k sebevraždě a připravit o majetek. Ukaž nejdřív koláče a potom budu pracovat. Ducha ještě nikdo neviděl. Je vědecky dokázána existence Ducha? V televizi říkali, že nemám takové podvodníky poslouchat.

Víte, nechtějte po nás ať Vám řekneme co je to Duch. Sami to nevíme, můžeme pouze říci, že je to něco ve Vás a seznámit se s ním musíte sami. Cesta ke svobodě je také cestou k poznání svého Ducha.

Ať postupujete vlevo či vpravo stále máte možnost zvažovat vnitřně/pocitově co Vám daná „cesta“ přináší. Jediným vodítkem na této „cestě“ může být otázka, zda se vaše „poznání“ rozšiřuje zda nikoliv.

Dobrá kontrola je, zda-li si rozšiřujeme naše poznání v dané oblasti nebo naopak poznáváme další nové oblasti. Jak správně tušíte b) je správně. V případě a) si můžete ponechat daného učitele jako „zdroj informací“ a poohlédnout se jinde, obrazně řečeno jako by jste se zapsali na jinou fakultu nebo školu.

Vtip je v tom, zda si správně vyložíte „poznání“

Slova jsou jenom pojmy a ty nejsou dojmy

Dar poznání je velice zvláštní/obdivuhodná věc. Princip poznání je, že nic nevíte a čím víc poznáváte tím víc zjišťujete, že nevíte a stále nemáte žádné obdivuhodné schopnosti, kterými by jste mohli ohromit okolí **nebo do nich zabřednout**.

Opačně se můžete dostat do stavu, kdy zjistíte, že již víte všechno a tudíž není co poznávat a usoudíte, že nadešel čas ohromit okolí.

Sami si vyberte vnitřně, která možnost je asi ta správná.

Proto se nám zdá být naprosto geniální myšlenka „**věčného studenta**“. Její kouzlo/hodnota je hluboce skryta a nabízí víc než by se zdálo. Na první pohled nenabízí nic, student je chudý a nic neví a ještě k tomu to má být na věky.

Z toho jak jsme zvyklí jednat (pochybuji, že je někdo, kdo nemá „obchodního“ ducha), je tato myšlenka neatraktivní. Který blázen by se chtěl dobrovolně z „Vševěda“ stát věčným studentem.

Pokud se ztotožníte se statutem „věčného studenta“ nastavíte si předem předpoklad, že poznání je tak nekonečné, že jej nelze nikdy obsáhnout. A když je poznání nekonečné lze ho pouze a jenom studovat a studovat a studovat, ne ovládnout. Student je ten, který na přednáškách poslouchá/přijímá informace. Pokud jste v roli studenta máte právo být hloupí/neznalí, tudíž se nemusíte za nic stydět, navíc Vám to otevře možnost stavět se do role hloupějšího. Role hloupějšího má své obrovské výhody, pokud to daný jedinec ustojí vůči vlastnímu EGU (a to není žádná legrace J). Hloupější totiž nechává vždy vymluvit se toho chytřejšího a tím se něco dozví.

Dále si mezi sebou můžou studenti předávat informace jako žáci Pepa z 5B a Eva z 5A. Samozřejmě, že si někdo může hrát na „bažanty“ a „mazáky“, ale to nemá s touto myšlenkou nic společného, tím se potřebují ukájet jedinci s přebujelým Egem. Zneužitelné je naprosto vše, v tom je oprava krása Matrixu.

Přiznám se za sebe, že mnohokrát jsem měl „depky“ a chtěl toho nechat, když po dlouhé době zjistíte, že to co jste doposud poznal je zase úplně jinak a zase začínáte od znovu a znovu. Toužíte už po klidu, už by jste cestu poznání chtěl mít za sebou, chtěl by jste si užívat a ono naopak zázračné schopnosti nikde, stále jste na začátku, stále jste student, bažant, nula, hloupý Pepa, nemáte čím ohromit. Ve své podstatě se dá na cestu poznání, kde nelze získat NIC kromě „poznání, že čím víc vím, vím méně“, jenom naprostý „blázen“.

Nedělejte si žádné iluze, že jsme ideální „tvorové“, a že postupujeme v grafu po levé straně. Kdyby tomu tak, bylo, tak bychom tu nebili. Naléhavost a důležitost tohoto grafu spočívá v tom, uvědomit si možnost odskoku, odchytu, sejít z cesty/záměru nebo jak to říct a mít tuto možnost, vždy na paměti.

Samozřejmě, že se dá zneužít úplně cokoliv, proto se nesmí tato možnost „odskoku od záměru“ stát paranoiou. Také můžeme být nařknutí z „Guruiství“ apod. Nicméně to si musí každý přebrat sám. Mimochodem všimli jste si, že „propaganda“ vtipně využívá fenoménu

strachu k záměrným blokům (Pepíčku, nechod' do tmy je tam Bubák).

S pozdravem „blázní“ Eva a Josef alias Bubuláci